

Improwizacja

Gdzie gwiazdy błękitną, księżyc spytałem
o prawdę sposobu życia wśród wspomnień
pod fałszu niebem i pod fałszu słońcem
posiadając znów to, co odebrane
to, co należy już do dawna dawien
na wichurach czasu pierwsze spojrzenia
w obłądnej fascynacji defiladzie
tak krótkiej i tak ułomnej, że teraz
znów siebie widzę, znów my przy tym stawie
tonący w chwili błogiej niepamięci
przyszłości, choćbyśmy mogli być więci
w niebo, wybraliśmy tu zostać
na zawsze
a ja
trochę zbyt poważnie zostałem dalej
gdzie ciebie została już tylko pamięć
a powrotu przecież nie było wcale
nigdy i nie ma i nigdy nie będzie
prócz samotnej iluzji przeżytych chwil
gdzie samotny płomień tak będzie się tlił
gdzie zdarzyć nie może się nic już więcej
i prócz ciebie nikt inny już nie wróci
lecz może z wszechrzeczy to właśnie piękne
co raz się usłyszysz i raz zanuci

NIKODEM KACZMAREK

III LICEUM OGÓLNOKSZTAŁCĄCE IM. MARYNARKI WOJENNEJ RP, KL. III B

OPIEKUN ARTYSTYCZNY: JUSTYNA HORODECKA-NOWICKA

INSPIRACJA: „NIC DWA RAZY” WISŁAWA SZYMBORSKA